KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 11.8.2004
KOM(2004) 553 končno

Predlog

ODLOČBA SVETA

ki dovoljuje Italiji, da uveljavlja ukrep, ki odstopa od člena 2(1) Šeste direktive 77/388/EGS za usklajevanje zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke

(predložena s strani Komisije)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. V skladu s členom 30 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 glede usklajevanja zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke – Običajen sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero davka,[1] lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici sklenitev sporazuma s tretjo deželo ali katerokoli mednarodno organizacijo, ki lahko vsebuje odstopanja od te direktive.

2. V prošnji, posredovani Komisiji, ki jo je registriral generalni sekretar Komisije dne 24.03.2004, je italijanska vlada zaprosila za dovoljenje za sklenitev sporazuma s Švico, ki vsebuje določbe, ki odstopajo od člena 2(1) (a) Direktive 77/388/EGS.

3. V skladu s členom 30(2) Šeste direktive je Komisija obvestila druge države članice s pismom z dne 11.05.2004 o prošnji italijanske vlade. S pismom z dne 12.05.2004 je Komisija obvestila Italijo, da ima vse informacije, za katere meni, da so potrebne za ocenitev prošnje.

4. Člen 2(1) direktive 77/388/EGS določa, da se dobava blaga in storitev, ki ju za plačilo izvrši obdavčljiva oseba na ozemlju države v svojstvu obdavčljive osebe, obdavči z davkom na dodano vrednost (DDV).

5. Italija zaproša za odstopanje od direktive z namenom pridobiti dovoljenje za sklenitev sporazuma s Švico, ki vključuje določbo, ki odstopa od člena 2(1) direktive 77/388/EGS in izzvame plačilo cestnine za tunel Gran San Bernardo od DDV. Vzroka za to prošnjo sta dva: Prvič je uvedba DDV na pristojbino za predor s 1. januarjem 2003 povzročila izkrivitev konkurence pri prodaji sezonskih kart za večkratni prehod. Drugič povzroča razčlenitev izkupička za namene DDV na fizično razmejitev med državama visoke administrativne stroške, saj se izkupiček izračunava in deli skladno z gospodarskimi kriteriji, ki odražajo razdelitev stroškov za upravljanje in vzdrževanje predora. Ti stroški upravljanja predora ne zadevajo le predora samega, ampak tudi avtoceste, ki povezuje predor na italijanskem ozemlju do italijanskega cestnega omrežja.

6. Člen 21 italijanskega zakona št. 289 z dne 27 decembra 2002 (proračun za 2003) je odpravil člen 9(11) (mednarodne storitve in storitve, ki se nanašajo na mednarodno trgovanje) predsedniške uredbe št. 633 z dne 26. oktobra 1972 glede uvedbe in izvajanja davka na dodano vrednost, in s 1. januarjem 2003 obdavčil (s strani italijanskih upravljavcev predora) pristojbino za predor Gran San Bernardo z DDV. Vendar pa Švica za plačilo pristojbine ne uveljavlja DDV ali drugega podobnega davka na pristojbino; skladno s konvencijo 1958, sklenjeno med Italijo in Švico pred uvedbo skupnega sistema DDV Švica ni obvezana uveljavljati in pobirati italijanskega DDV na pristojbine za uporabo predora Gran San Bernardo. Zato je uvedba DDV na pristojbine, ki jih pobira italijanski upravljavec povzročila razliko v stroških in izkrivitev konkurence pri prodaji sezonskih kart. Uporabniki lahko sezonske karte za večkratni prehod skozi predor kupijo na katerikoli strani predora, kupujejo pa jih tam, kjer je ceneje, in to je v Švici.

7. Predor presega državne meje, upravlja pa ga italijansko-švicarsko združeno podjetje in dve upravljavski družbi, ki imata sedež vsaka v svoji državi. Italijanski

[1] UL L 145, 13.06.1977, str.1. Zadnja sprememba Direktive 2003/92/ES (UL L 260, 11.10.2003, str.8)

upravljavec bi tako smel, skladno z načelom ozemeljskih pravic, uveljavljati DDV (po 20 % stopnji) samo za tisti del predora, ki se nahaja na italijanskem ozemlju. Vendar pa pravno obvezujoč sporazum med upravljavcema, sklenjen 1963 – ki je še danes v veljavi – določa, da se izkupiček od pristojbine ne deli sorazmerno s fizično razmejitvijo držav, ampak skladno z gospodarskimi kriteriji, ki odražajo razčlenitev stroškov za upravljanje in vzdrževanje predora (57,5% za italijansko upravljavsko družbo in 42,5% za švicarsko upravljavsko družbo). Stroški upravljanja in vzdrževanja predora vključujejo tudi uporabo dela avtoceste, po katerem je predor dostopen. To pomeni, da je mogoče natančen znesek izkupička, razmejen in razdeljen skladno s temi kriteriji, ugotoviti samo naknadno. Za namene DDV je potrebno ta znesek preračunati, da dobimo razčlenitev, ki odraža načelo ozemeljskih pravic, z ekstrapoliranjem stroškov upravljanja in vzdrževanja za uporabo tistega dela avtoceste, po katerem je mogoč dostop do predora. Tako obremenjujoče naknadno obračunavanje in pobiranje DDV povzroča visoke upravne stroške in ga ni mogoče izvajati dosledno po sistemu trošarine, ki določa, da je potrebno DDV naložiti in izterjati takoj.

8. Glede na navedeno je edina izvedljiva možnost pravzaprav dovoliti Italiji, da sklene s Švico sporazum za oprostitev plačila DDV za plačilo pristojbine za predor Gran San Bernardo. Odstopanje bo Italiji omogočilo odpraviti vse pridržke za uveljavitev člena 8 konvencije med Italijo in Švico, ki določa, da: "Les questions de douane, de police, monétaires, fiscals et socials soulevées par la construction et l'exploitation du tunnel feront l'objet d'accords particuliers entre le Gouvernement italien et le Gouvernement Suisse." Odstopanje predstavlja bistveno poenostavitev italijansko-švicarskega združenega podjetja in njunih dveh upravljavskih družb.

9. Odstopanje, za katerega članica prosi, bo vplivalo na lastne vire Evropske Skupnosti iz davka na dodano vrednost. Italijanska vlada je možen vpliv izračunala na osnovi napovedi italijanske upravljavske družbe leta 2002. Leta 2002 je bil predor Mont Blanc zaprt zaradi vzdrževalnih del. Posledično se je promet preusmerjal na predor Gran San Bernardo. Izračunan znesek je tako "najvišja vrednost", ki bo v prihodnjih letih veliko nižja. Napoved upravljavske družbe odraža obdavčljiv znesek, ki znaša približno 7.5 milijonov evrov v letu 2002. Italijanska vlada tako ocenjuje, da izguba DDV ne bo povzročila izpada dohodka, višjega od približno 1,5 milijonov evrov na leto. Italijanska vlada navaja, da izvršijo približno četrtino storitev osebe, ki so upravičene do odbitka DDV, zato je obdavčljiv znesek pravzaprav bližje 5,625 milijonov letno, izpad dohodka zaradi tega odstopanja pa bi tako predstavljal 1,125 milijonov evrov. V smislu lastnih virov bi predstavljala izguba dohodka za proračun Skupnosti, ki bi nastala s tem odstopanjem, manj kot 28 125 evrov od 2004 naprej, če bi se obdavčila na 5,625 milijonov evrov po najvišji stopnji 0.5% skladno z berlinskim sklepom z dne 24. in 25. marca 1999. Zato je potrebno, Republika Italija vsako leto oceni znesek izgube zaradi DDV na stopnji končne porabe, in doda ustrezno nadomestilo osnovi DDV, ki se uporablja za prispevke lastnih sredstev Skupnosti.

Predlog

ODLOČBA SVETA

ki dovoljuje Italiji, da uveljavlja ukrep, ki odstopa od člena 2(1) Šeste direktive 77/388/EGS za usklajevanje zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke

SVET EVROPSKE UNIJE JE,

ob upoštevanju Šeste direktive Sveta (77/388/EGS) z dne 17. maja 1977 glede usklajevanja zakonov držav članic, ki se nanašajo na prometne davke – običajen sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero davka[2], in še posebej člen 30, odstavek 1,

Ob upoštevanju predloga Komisije[3],

Pri čemer:

(1) V prošnji, posredovani Komisiji, ki jo je registriral generalni sekretar Komisije dne 24.03.2004, je italijanska vlada zaprosila za dovoljenje za sklenitev sporazuma s Švico, ki vsebuje določbe, ki odstopajo od člena 2(1) (a) Direktive 77/388/EGS.

(2) Vzroka za to prošnjo sta dva: Kot prvo je uvedba DDV na pristojbine za predor Gran San Bernardo s 1. januarjem povzročila izkrivitev konkurence pri prodaji sezonskih kart za večkratni prehod skozi predor. Drugič povzroča razčlenitev izkupička za namene DDV na fizično razmejitev med državama visoke administrativne stroške, saj se izkupiček izračunava in deli skladno z gospodarskimi kriteriji, ki odražajo razdelitev stroškov za upravljanje in vzdrževanje predora. Ti stroški upravljanja predora ne zadevajo le predora samega, ampak tudi avtoceste, ki povezuje predor na italijanskem ozemlju do italijanskega cestnega omrežja.

(3) Od 1. januarja 2003 naprej je italijanski upravljavec predora pristojbino za uporabo predora Gran San Bernardo obdavčil z DDV, in ga začel pobirati. Vendar pa Švica pristojbine ne obremenjuje z DDV ali kakim drugačnim podobnim davkom; skladno s konvencijo 1958, ki sta jo sklenili Italija in Švica pred uvedbo skupnega sistema DDV, Švica ni obvezana uveljavljati in pobirati italijanskega DDV na pristojbine za uporabo predora Gran San Bernardo. Zato je uvedba DDV na pristojbine, ki jih pobira italijanski upravljavec povzročila razliko v stroških in izkrivitev konkurence pri prodaji sezonskih kart. Uporabniki lahko sezonske karte za večkratni prehod skozi predor kupijo na katerikoli strani predora, kupujejo pa jih tam, kjer je ceneje, in to je v Švici.

(4) Predor presega državne meje, upravlja pa ga italijansko-švicarsko združeno podjetje in dve upravljavski družbi, ki imata sedež vsaka v svoji državi. Italijanski upravljavec bi

---

2 UL L 145, 13.06.1977, str.1. Zadnja sprememba Direktive 2003/92/ES (UL L 260, 11.10.2003, str.8)

3 UL C….., str.

tako smel, skladno z načelom ozemeljskih pravic, uveljavljati DDV samo za tisti del predora, ki se nahaja na italijanskem ozemlju. Vendar pa pravno obvezujoč sporazum med upravljavcema, sklenjen 1963 – ki je še danes v veljavi – določa, da se izkupiček od pristojbine ne deli sorazmerno s fizično razmejitvijo držav, ampak skladno z gospodarskimi kriteriji, ki odražajo razčlenitev stroškov za upravljanje in vzdrževanje predora. Stroški upravljanja in vzdrževanja predora vključujejo tudi uporabo dela avtoceste, po katerem je predor dostopen. To pomeni, da je mogoče natančen znesek izkupička, razmejen in razdeljen skladno s temi kriteriji, ugotoviti samo naknadno. Za namene DDV je potrebno tako ugotovljeni znesek razčleniti skladno z načelom ozemeljskih pravic, z ekstrapoliranjem stroškov upravljanja in vzdrževanja za uporabo tistega dela avtoceste, po katerem je mogoč dostop do predora. Tako naknadno preračunavanje in izterjava DDV je zahtevna in povzroča visoke administrativne stroške. Ni je mogoče izvajati dosledno po sistemu trošarine, ki določa, da je potrebno DDV naložiti in izterjati tako.

(5) Z upoštevanjem navedenega je edina izvedljiva možnost ta, da se pristojbine za predor Gran San Bernardo izvzamejo iz plačila DDV. Odstopanje predstavlja bistveno poenostavitev italijansko-švicarskega združenega podjetja in njunih dveh upravljavskih družb.

(6) Vendar pa bo odstopanje, za katerega članica prosi, vplivalo na lastne vire Evropske Skupnosti iz davka na dodano vrednost, zato zahteva ukrepe za nadomestitev.

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

1. člen

Z odstopanjem od člena 2(1) direktive 77/388/EGS se Republiki Italiji s tem dovoli, da sklene s Švico sporazum glede oprostitve plačila DDV za pristojbine za predor Gran San Bernardo. Dovoljenje se izda pod pogojem, da Republika Italija vsako leto oceni znesek izgubljenega DDV na ravni končne porabe in doda ustrezno nadomestilo k osnovi DDV, ki se uporablja za ugotavljanje prispevkov lastnih sredstev Skupnosti.

2. člen

Sklep je naslovljen na Republiko Italijo

V Bruslju, , […]

Za svet
Za predsednika
[…]